

OPATROVNICE

autor: Kateřina Lužná

Už spí, paní Pásková. (*posadí se*) Bože, já necejtím nohy. Jo, tu mast používám a měla jste pravdu, fakt zabírá. Ale dneska mám v nohách tisíc mil. Jau. Tohleto já nepochopím. Však jste ho taky viděla, paní Pásková, ne? Takovej krásnej chlapeček, ty krásný kukadla... Málem jsem začala brečet taky. Cože? Jo, to víte, že se najed. Na večeri se vrhnul jak vlčí mládě, doufám, že mu v noci nebude ještě blbě. Voni mu toho doma asi moc nenechali. Jo, to víte že jo, doktor už ho viděl. Nic moc. Podvýživa, zlomenýho nic nemá, ale modrej je skoro všude. Říkal, že prej šli jenom na nákup, ale sousedi je neviděli dobře dva dny. Policajti prohledávaj hospody, zítra nebo pozejtří je určitě vyhmátnou. Dva dny. Kristepane, zavřít je, až budou černý. Tak krásnej chlapeček, co já bych za takovýho... (*vstane*) Nic, pan Pásková, půjdu se na něj ještě podívat, jestli nemá zlý sny. Jo, prosím vás, ať nezapomenu, vyříd'te zítra všem, kdo ho budou koupat, ať mu pouštěj jenom vlažnou vodu, z horký má děsnej strach. No jo, už asi jo. Jsou to hovada.